

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>ARTICLE ๔๐๑</p> <p>Definitions</p>	<p>ข้อ ๔๐๑</p> <p>คำนิยาม</p>
<p>For the purposes of this Chapter:</p> <p>(a) “Certificate of Origin” means a certificate issued in accordance with Article ๔๐๘ and complying with the requirements of Annex ๔.๒ (Certificate of Origin Requirements);</p> <p>(b) “generally accepted accounting principles” means the recognised consensus or substantial authoritative support in the territory of a Party, with respect to the recording of revenues, expenses, costs, assets and liabilities; the disclosure of information; and the preparation of financial statements. These standards may encompass broad guidelines of general application as well as detailed standards, practices and procedures;</p> <p>(c) “material” means any matter or substance used or consumed in the production of goods, and physically incorporated into or classified with those goods;</p> <p>(d) “originating material” means a material that qualifies as originating in accordance with the relevant provisions of this Chapter;</p> <p>(e) “registered exporter” means an exporter that is registered with an authorised body as an exporter of originating goods in accordance with Article ๔๐๗ (๒);</p> <p>(f) “registered goods” means the particular</p>	<p>เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้</p> <p>(เอ) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หมายถึง หนังสือรับรองที่ออกตามข้อ ๔๐๘ และเป็นไปตามข้อกำหนดในภาคผนวก ๔.๒ (ข้อกำหนดของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า)</p> <p>(บี) หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป หมายถึง ฉันทามติที่ได้ออมรับหรือการสนับสนุนที่สำคัญซึ่งเชื่อถือได้ในดินแดนของภาคีในเรื่องการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่าย ต้นทุน ทรัพย์สิน และหนี้สิน การเปิดเผยข้อมูล และการเตรียมงบการเงิน มาตรฐานเหล่านี้อาจครอบคลุมแนวทางกว้าง ๆ ของการใช้ทั่วไป รวมทั้งมาตรฐานที่ได้ให้รายละเอียด การปฏิบัติและกระบวนการ</p> <p>(ซี) วัตถุดิบ หมายถึง วัตถุหรือสารใดๆ ที่ใช้หรือใช้สิ้นเปลืองในการผลิตสินค้า และรวมเป็นส่วนหนึ่งอยู่ในตัวสินค้าหรือจำแนกอยู่ในประเภทพิถีพิถันเดียวกับสินค้าเหล่านั้น</p> <p>(ดี) วัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิด หมายถึง วัตถุดิบที่มีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดตามข้อบทที่เกี่ยวข้องของบทนี้</p> <p>(อี) ผู้ส่งออกจดทะเบียน หมายถึง ผู้ส่งออกที่ได้จดทะเบียนไว้กับหน่วยงานที่มีอำนาจในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าว่าเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดตามข้อ ๔๐๗ (๒)</p> <p>(เอฟ) สินค้าจดทะเบียน หมายถึง สินค้าที่ผู้ส่งออกจด</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>goods in respect of which a registered exporter is registered in accordance with Article ๔๐๗(๒);</p> <p>(g) “significant change”, in relation to Articles ๔๐๗ (๔) and ๔๐๘ (๒) and Annex ๔.๒, means a change that may prevent those goods from continuing to satisfy the requirements of Article ๔๐๒;</p> <p>(h) “wholly obtained goods” means:</p> <p>(i) mineral goods extracted in the territory of a Party;</p> <p>(ii) agricultural goods harvested, picked, or gathered in the territory of a Party;</p> <p>(iii) live animals born and raised in the territory of a Party;</p> <p>(iv) goods obtained from live animals in the territory of a Party;</p> <p>(v) goods obtained directly from hunting, trapping, fishing, gathering, or capturing in the territory of a Party;</p> <p>(vi) goods (fish, shellfish, plant and other marine life) taken within the territorial sea or the relevant maritime zone of a Party seaward of the territorial sea under that Party’s applicable laws in accordance with the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea, or taken from the high seas by a vessel entitled to fly the flag of that Party;</p> <p>(vii) goods obtained or produced on board factory ships entitled to fly the flag of a Party from the goods referred to in subparagraph (vi);</p> <p>(viii) goods taken by a Party, or a person of a Party, from the seabed or subsoil beneath the</p>	<p>ทะเบียนได้จดทะเบียนสินค้าไว้กับหน่วยงานที่มีอำนาจตามข้อ ๔๐๗ (๒)</p> <p>(จี) การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับข้อ ๔๐๗ (๔) และ ๔๐๘ (๒) และภาคผนวก ๔.๒ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่อาจทำให้สินค้าเหล่านั้นไม่มีคุณสมบัติได้ตามข้อกำหนดของถิ่นกำเนิดตามข้อ ๔๐๒ อีกต่อไป</p> <p>(เอช) สินค้าที่กำเนิดหรือผลิตโดยใช้วัตถุดิบในภาคนั้นทั้งหมด หมายถึง</p> <p>(๑) สินค้าที่เป็นแร่ธาตุซึ่งสกัดได้ในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(๒) สินค้าทางการเกษตรที่เก็บเกี่ยว เก็บ หรือรวบรวมได้ในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(๓) สัตว์มีชีวิตที่กำเนิดและเลี้ยงเติบโตในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(๔) สินค้าที่ได้จากสัตว์มีชีวิตในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(๕) สินค้าที่ได้มาโดยตรงจากการล่า การดัก การประมง การรวบรวม หรือการจับในดินแดนของภาคนั้น</p> <p>(๖) สินค้า (ปลา สัตว์น้ำจำพวกมีเปลือก พืชและสิ่งมีชีวิตในน้ำอื่นๆ) ที่ได้มาจากภายในทะเลอาณาเขต หรือเขตทางทะเลที่เกี่ยวข้องของภาคที่ยื่นออกไปจากทะเลอาณาเขตภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับของภาคนั้น โดยเป็นไปตามข้อบทของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล หรือได้มาจากทะเลหลวงโดยเรือที่มีสิทธิ์ชักรงของภาคนั้น</p> <p>(๗) สินค้าที่ได้หรือผลิตขึ้นบนเรือผลิตที่มีสิทธิ์ชักรงของภาคนั้น โดยใช้สินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค (๖)</p> <p>(๘) สินค้าที่ภาคนั้นหรือบุคคลของภาคนั้นได้จากพื้นดินใต้ทะเลหรือดินใต้พื้นดินใต้ทะเลของทะเลอาณาเขต</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>seabed of the territorial sea or the continental shelf of that Party, in accordance with the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea;</p> <p>(ix) waste and scrap derived from production in the territory of a Party, or used goods collected in the territory of a Party, provided such goods are fit only for the recovery of raw materials; and</p> <p>(x) goods produced entirely in the territory of a Party exclusively from goods referred to in subparagraph (i) through (ix).</p>	<p>หรือไหล่ทวีปของภาคีนั้น โดยเป็นไปตามข้อบทของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล</p> <p>(๙) เศษและของที่ใช้ไม่ได้ที่ได้มาจากการผลิตในดินแดนของภาคีนั้น หรือสินค้าที่ใช้แล้วที่เก็บรวบรวมในดินแดนของภาคีนั้น หากว่าสินค้านั้นเหมาะสมสำหรับการนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบเท่านั้น และ</p> <p>(๑๐) สินค้าที่มีการผลิตทั้งหมดในดินแดนของภาคีนั้น โดยใช้สินค้าเฉพาะที่กล่าวถึงในอนุวรรค (๑) ถึง (๙)</p>
<p>ARTICLE ๔๐๒</p> <p>Originating Goods</p> <p>๑. Particular goods shall originate in the territory of a Party if they:</p> <p>(a) are the wholly obtained goods of that Party; or</p> <p>(b) satisfy any applicable requirements of Annex ๔.๑, as a result of processes performed entirely in the territory of one or both of the Parties by one or more producers.</p> <p>๒. Originating materials from the territory of a Party, used in the production of particular goods in the territory of the other Party, shall be considered to originate in the territory of the other Party.</p> <p>๓. Particular goods that do not satisfy a change in tariff classification requirement pursuant to Annex ๔.๑ are nonetheless originating goods if:</p> <p>(a) the value of all non-originating materials used in the production of the goods</p>	<p>ข้อ ๔๐๒</p> <p>สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด</p> <p>๑. ให้สินค้าได้ถิ่นกำเนิดในดินแดนของภาคี หากสินค้านั้น</p> <p>(เอ) เป็นสินค้าที่กำเนิดหรือผลิตโดยใช้วัตถุดิบในภาคีนั้นทั้งหมด หรือ</p> <p>(บี) เป็นไปตามข้อกำหนดที่ใช้ใดๆ ในภาคผนวก ๔.๑ โดยเป็นสินค้าที่มีกระบวนการผลิตทั้งหมดในดินแดนของภาคีหนึ่งหรือของทั้งสองภาคี โดยผู้ผลิตรายเดียวหรือหลายราย</p> <p>๒. วัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดจากดินแดนของภาคีหนึ่งและถูกนำไปใช้ในการผลิตสินค้าในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ถือว่ามิได้ถิ่นกำเนิดในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>๓. สินค้าที่ไม่เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดการจำแนกประเภทพิศตามภาคผนวก ๔.๑ เป็นสินค้าที่ยังคงได้ถิ่นกำเนิด ถ้า</p> <p>(เอ) มูลค่าของวัตถุดิบทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด ซึ่งใช้ในการผลิตสินค้าที่ไม่ผ่านการเปลี่ยนประเภทพิศ</p>

<p>CHAPTER ๔ RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>that do not undergo the required change in tariff classification does not exceed ๑๐ per cent of the Free on Board (FOB) value of the goods; and</p> <p>(b) the goods meet all other applicable criteria of this Article.</p> <p>๔ Accessories, spare parts or tools delivered with originating goods that form part of the standard accessories, spare parts, or tools for those goods, shall be treated as originating goods, and shall be disregarded in determining whether all the non-originating materials used in the production of the originating goods undergo the applicable change in tariff classification, provided that:</p> <p>(a) the accessories, spare parts, or tools are not invoiced separately from the originating goods;</p> <p>(b) the quantities and value of the accessories, spare parts, or tools are customary for the originating goods; and</p> <p>(c) if the goods are subject to a regional value content requirement, the value of the accessories, spare parts, or tools was taken into account as originating or non-originating materials, as the case may be, in calculating the regional value content of the originating goods.</p> <p>๕ Paragraph ๔ does not apply where the accessories, spare parts or tools have been added solely for the purpose of artificially raising the regional value content of the goods.</p>	<p>จะต้องมีมูลค่าไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของราคา (เอฟ. โอ. บี.) ของสินค้าและ</p> <p>(ปี) สินค้าดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่ใช้อื่นๆ ทั้งหมดของข้อนี้</p> <p>๔. อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ ที่ส่งมาพร้อมกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์ประกอบมาตรฐาน ชิ้นส่วนสำรองมาตรฐาน หรือเครื่องมือมาตรฐานสำหรับสินค้าเหล่านั้น ให้ถือว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และจะต้องไม่นำมาพิจารณาในการวินิจฉัยว่าวัตถุดิบทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งใช้ในการผลิตของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ได้ผ่านการเปลี่ยนประเภทพิภพหรือไม่ หากว่า</p> <p>(เอ) อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ ไม่อยู่ในบัญชีราคาสินค้าที่แยกจากบัญชีราคาสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด</p> <p>(ปี) ปริมาณและมูลค่าของอุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ เป็นไปตามปกติทางการค้าของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และ</p> <p>(ซี) ถ้าสินค้านั้นขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค โดยได้นำมูลค่าของอุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือมาพิจารณาว่าเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าหรือไม่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้าแล้วแต่กรณี ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาคของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด</p> <p>๕. วรรค ๔ ไม่นำมาใช้ในการกรณีที่อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง หรือเครื่องมือ ได้นำมาเพิ่มเติมเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเพิ่มสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาคให้สูงขึ้นโดยไม่เป็นจริง</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>๖. The determination of whether fungible goods or materials are originating goods shall be made either by physical segregation of each of the goods or materials or through the use of any inventory management method, such as averaging, last-in, first-out, or first-in, first out, recognised in the generally accepted accounting principles of the Party in which the production is performed or otherwise accepted by the Party in which the production is performed.</p> <p>๗. An inventory management method selected under Paragraph ๖ for particular fungible goods or materials shall continue to be used for those fungible goods or materials throughout the fiscal year of the person that selected the inventory management method.</p> <p>๘. Packaging materials and containers in which goods are packaged for retail sale, if classified with those goods, or for shipment, shall be disregarded in determining whether all the non-originating materials used in the production of those goods have undergone the applicable change in tariff classification set out in Annex ๔.๑.</p>	<p>๖. การพิจารณาว่าสินค้าที่ใช้แทนกันได้หรือวัตถุดิบที่ใช้แทนกันได้ เป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่นั้น จะต้องทำโดยการแยกทางกายภาพของสินค้าหรือวัตถุดิบแต่ละชนิด หรือโดยการใช้วิธีการบริหารสินค้าคงเหลือ เช่น วิธีเฉลี่ย วิธีเข้าหลังออกก่อน หรือวิธีเข้าก่อนออกก่อน ซึ่งได้รับการยอมรับในหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปของภาคีที่ได้มีการผลิต หรือมิฉะนั้นได้รับการยอมรับโดยภาคีที่มีการผลิตสินค้านั้น</p> <p>๗. วิธีการบริหารสินค้าคงเหลือที่เลือกภายใต้วรรค ๖ สำหรับสินค้าที่ใช้แทนกันได้หรือวัตถุดิบที่ใช้แทนกันได้ จะต้องคงใช้ต่อไปสำหรับสินค้าที่ใช้แทนกันได้หรือวัตถุดิบที่ใช้แทนกันได้เหล่านั้น ตลอดปีงบประมาณของบุคคลที่ได้เลือกวิธีการบริหารสินค้าคงเหลือ</p> <p>๘. วัตถุดิบที่เป็นหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีก ถ้าจำแนกเข้าในประเภทพิกัดเดียวกันกับสินค้านั้น หรือเพื่อการขนส่งสินค้า จะต้องไม่นำมาพิจารณาในการวินิจฉัยว่าวัตถุดิบทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งใช้ในการผลิตของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดได้ผ่านการเปลี่ยนประเภทพิกัดตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๔.๑ หรือไม่</p>
<p>ARTICLE ๔๐๓</p> <p>Regional Value Content</p> <p>๑. Subject to Paragraphs ๒ to ๔ of this Article and Article ๔๐๔, where Annex ๔.๑ requires goods to have a regional value content, the regional value content of particular goods shall be calculated as follows:</p>	<p>ข้อ ๔๐๓</p> <p>สัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค</p> <p>๑. โดยขึ้นอยู่กับวรรค ๒ ถึง ๔ ของข้อนี้และข้อ ๔๐๔ ในกรณีที่ภาคผนวก ๔.๑ กำหนดให้สินค้านั้นมีสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค สัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาคของสินค้านั้นจะต้องคำนวณดังต่อไปนี้</p>

<p>CHAPTER ๔ RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>FOB – VNM</p> $RVC = \frac{\text{FOB} - \text{VNM}}{\text{FOB}} \times 100$ <p>where:</p> <p>(a) “RVC” is the regional value content between the Parties, expressed as a percentage;</p> <p>(b) “FOB” is the FOB value of the goods; and</p> <p>(c) “VNM” is the CIF (Cost, Insurance and Freight) value of all non-originating materials that:</p> <p>(i) in the form in which they were first supplied to the producer of the goods, were imported into Thailand or Australia; or</p> <p>(ii) in the form in which they were first supplied to a producer in the territory of a Party of non-originating materials that are supplied to the producer of the goods, were imported into Thailand or Australia.</p> <p>๒. Annex ๔.๑ may specify that the value of non-originating materials produced in developing countries and places may contribute towards the RVC for particular goods. In that case, the value of those materials, as a proportion of the FOB value of the goods equating to no more than the maximum allowable proportion specified in the Headnotes to Annex ๔.๑ for those goods shall be excluded from the VNM for the purposes of paragraph ๑. Prior to entry into force of the Agreement, the Parties shall determine the list of countries and places to be considered developing countries and places for the purpose of this paragraph. The Parties shall, through the</p>	<p>(เอฟ . โอ . บี) – (วี . เอ็น . เอ็ม)</p> $\text{อาร์วีซี} = \frac{\text{เอฟ . โอ . บี} - \text{วี . เอ็น . เอ็ม}}{\text{เอฟ . โอ . บี}} \times 100$ <p>โดยที่</p> <p>(เอ) “อาร์ . วี . ซี” เป็นสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบระหว่างคู่ภาคีซึ่งแสดงเป็นร้อยละ</p> <p>(บี) “เอฟ . โอ . บี” เป็นมูลค่า เอฟ . โอ . บี ของสินค้า และ</p> <p>(ซี) “วี . เอ็น . เอ็ม” เป็นมูลค่า ซี . ไอ . เอฟ (ต้นทุนค่าประกันภัย และ ค่าระวางบรรทุก) ของวัตถุดิบทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่ง</p> <p>(๑) นำเข้ามาในไทยหรือออสเตรเลียในลักษณะที่ได้ส่งเป็นครั้งแรกให้แก่ผู้ผลิตสินค้านั้น หรือ</p> <p>(๒) นำเข้ามาในไทยหรือออสเตรเลียในลักษณะที่ได้ส่งเป็นครั้งแรกให้แก่ผู้ผลิตในดินแดนของภาคีที่มีวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด ซึ่งวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดนั้นถูกส่งให้แก่ผู้ผลิตสินค้า</p> <p>๒. ภาคผนวก ๔.๑ อาจกำหนดว่ามูลค่าของวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งผลิตในประเทศกำลังพัฒนาและสถานที่กำลังพัฒนา อาจนำมาใช้ในการคำนวณ อาร์ . วี . ซี สำหรับเฉพาะสินค้าบางรายการ ในกรณีดังกล่าว มูลค่าของวัตถุดิบเหล่านั้น โดยคิดเป็นสัดส่วนมูลค่า เอฟ . โอ . บี ของสินค้าที่ไม่มากกว่าสัดส่วนที่อนุญาตให้มิได้สูงสุด ตามที่ระบุไว้ใน หัวหมายเหตุ ตามภาคผนวก ๔.๑ สำหรับสินค้าเหล่านั้น จะต้องแยกจาก วี . เอ็น . เอ็ม เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๑ ก่อนการมีผลใช้บังคับของความตกลงนี้ คู่ภาคีจะต้องกำหนดรายชื่อประเทศและสถานที่ที่ถือว่าเป็นประเทศกำลังพัฒนาและสถานที่กำลังพัฒนาเพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คู่ภาคีจะต้องทบทวนและแก้ไขรายชื่อนี้โดยคำนึงถึงพัฒนาการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และกำหนดวันที่ที่การแก้ไขดังกล่าวใด ๆ จะมีผลใช้บังคับ</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>Committee on Rules of Origin established in Article ๔๑๕, review and modify this list in the light of relevant international developments, and determine the date on which any such modifications shall take effect. This Paragraph shall expire ๒๐ years after the date of entry into force of this Agreement.</p> <p>๓. Packaging materials and containers in which goods are packaged for retail sale, if classified with those goods, shall be taken into account as originating or non-originating materials, as the case may be, in calculating the regional value content.</p> <p>๔. Packaging materials and containers in which goods are packaged for shipment shall be disregarded in calculating the regional value content.</p>	<p>โดยผ่าน คณะกรรมการว่าด้วยกฎของถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งจัดตั้งขึ้นในข้อ ๔๑๕ ให้พรรคนี้สิ้นสุดลงเมื่อครบ ๒๐ ปีหลังจากวันที่มีผลใช้บังคับของความตกลงนี้</p> <p>๓. วัตถุดิบที่เป็นหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีก ถ้าจำแนกเข้าในประเภทพิกัดเดียวกันกับสินค้านั้นให้นำมาพิจารณาเป็นวัตถุดิบที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดแล้วแต่กรณี ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค</p> <p>๔ . วัตถุดิบที่เป็นหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสินค้า เพื่อการขนส่ง ไม่ให้นำมาพิจารณาในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค</p>
<p>ARTICLE ๔๐๔</p> <p>Calculation of Values</p> <p>๑. For the purposes of this Chapter, the FOB value of particular goods is to be determined under Articles ๑ to ๘, Article ๑๕ and the corresponding interpretative notes of the WTO Customs Valuation Agreement, as adjusted to exclude any costs, charges, or expenses incurred for transportation, insurance, and related services incidental to the international shipment of the merchandise from the country of exportation to the port or place of importation.</p> <p>๒. For the purposes of determining whether a material acquired in the territory of a Party is</p>	<p>ข้อ ๔๐๔</p> <p>การคำนวณมูลค่า</p> <p>๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ มูลค่า เอฟ . โอ . ปี ของสินค้า จะถูกกำหนดภายใต้ข้อ ๑ ถึง ๘ ข้อ ๑๕ และหมายเหตุการตีความที่เกี่ยวข้อง ของความตกลงดับบลิวทีโอว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร ตามที่ได้มีการปรับให้แยกออกจากต้นทุน ค่าภาระ หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นสำหรับการขนส่งสินค้า ค่าประกันภัย และค่าบริการที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการขนส่งสินค้านี้ระหว่างประเทศจากประเทศผู้ส่งออกไปยังท่าหรือสถานที่ของการนำเข้า</p> <p>๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดว่าวัตถุดิบที่ได้มาในดินแดนของภาคีมีถิ่นกำเนิดหรือไม่ มูลค่า เอฟ . โอ . ปี</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>originating, FOB value for that material shall be taken to mean the value of the material, determined in accordance with Articles ๑ to ๘, Article ๑๕ and the corresponding interpretative notes of the WTO Customs Valuation Agreement, with such reasonable modifications as may be required to reflect the fact that the material was not imported.</p> <p>๓. For the purposes of this Chapter, the CIF value of non-originating materials is to be determined under Articles ๑ to ๘, Article ๑๕, and the corresponding interpretative notes of the WTO Customs Valuation Agreement, as adjusted to include any costs, charges, or expenses incurred for transportation, insurance, and related services incidental to the international shipment of the goods from the country of exportation to the port or place of importation.</p>	<p>สำหรับวัตถุดิบนั้น ให้หมายถึงมูลค่าของวัตถุดิบที่กำหนดตามข้อ ๑ ถึง ๘ ข้อ ๑๕ และหมายเหตุการตีความที่เกี่ยวข้อง ของความตกลงฉบับลิวีที่โอว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร โดยมีการแก้ไขที่สมเหตุสมผลดังกล่าวตามความจำเป็นเพื่อแสดงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าวัตถุดิบนั้นไม่ได้มีการนำเข้า</p> <p>๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ มูลค่า ซี . ไอ . เอฟ ของวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด จะถูกกำหนดภายใต้ข้อ ๑ ถึง ๘ ข้อ ๑๕ และหมายเหตุการตีความที่เกี่ยวข้อง ของความตกลงฉบับลิวีที่โอว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร ตามที่ได้มีการปรับให้รวมต้นทุน ค่าภาระ หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นสำหรับการขนส่งสินค้า ค่าประกันภัย และค่าบริการที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อการขนส่งสินค้านั้นระหว่างประเทศจากประเทศผู้ส่งออกไปยังท่าหรือสถานที่ของการนำเข้า</p>
<p>ARTICLE ๔๐๕</p> <p>Recording of Costs</p> <p>For the purposes of this Chapter all costs shall be recorded and maintained in accordance with the generally accepted accounting principles applicable in the territory of the Party in which the goods are produced or manufactured.</p>	<p>ข้อ ๔๐๕</p> <p>การบันทึกต้นทุน</p> <p>เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ต้นทุนทั้งหมดจะต้องได้รับการบันทึกและรักษาโดยเป็นไปตามหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปที่ใช้ในดินแดนของภาคีซึ่งสินค้านั้นมีการผลิตขึ้น</p>
<p>ARTICLE ๔๐๖</p> <p>Consignment</p> <p>Goods shall not be considered to be originating if they undergo subsequent production or any other operation outside the territories of the Parties, other than operations necessary to preserve them in good condition</p>	<p>ข้อ ๔๐๖</p> <p>การตราส่ง</p> <p>สินค้าจะต้องไม่ถือว่าเป็นถิ่นกำเนิด หากสินค้านั้นดังกล่าวผ่านการผลิตในภายหลังหรือการดำเนินการอื่นใดนอกดินแดนของคู่ภาคี นอกเหนือจากการดำเนินการที่จำเป็นในการรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพที่ดีหรือเพื่อขนส่งไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นมิได้มีการค้า</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>or to transport them to the territory of the other Party, provided that the goods are not traded or used outside the territories of the Parties.</p>	<p>หรือใช้นอกดินแดนของคู่ภาคี</p>
<p>ARTICLE ๔๐๗</p> <p>Registration of Exporters</p> <p>๑. Subject to Article ๔๐๙, the exporting Party shall require that, on receipt of an application to register as an exporter of originating goods, an authorised body referred to in Annex ๔.๒ (Certificate of Origin Requirements) shall, within ๖๐ days of receipt of that application, conduct and conclude such examinations of documentation and facilities as it considers necessary to establish that the particular goods nominated in the application satisfy the requirements of Article ๔๐๒.</p> <p>๒. Subject to Article ๔๐๙, the exporting Party shall require that, where an authorised body, after conducting examinations in accordance with Paragraph ๑, is satisfied that the particular goods satisfy the requirements of Article ๔๐๒, the authorised body shall register the applicant as an exporter of originating goods in respect of those particular goods, and shall so notify the exporter within ten working days.</p> <p>๓. The exporting Party shall require that, where an authorised body, after conducting examinations in accordance with Paragraph ๑, is not satisfied that the particular goods satisfy the requirements of Article ๔๐๒, the authorised body shall not register the</p>	<p>ข้อ ๔๐๗</p> <p>การจดทะเบียนผู้ส่งออก</p> <p>๑. โดยขึ้นอยู่กับข้อ ๔๐๙ เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่มีถิ่นกำเนิด ภาคีผู้ส่งออกจะต้องกำหนดว่าหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจที่กล่าวถึงในภาคผนวก ๔.๒ (ข้อกำหนดของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) จะต้องดำเนินการและเสร็จสิ้นการตรวจสอบเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวตามที่ตนเห็นว่าจำเป็นเพื่อกำหนดว่าสินค้าที่อยู่ในคำร้องเป็นไปตามข้อกำหนดในข้อ ๔๐๒ ภายใน ๖๐ วันที่ได้รับคำร้องขอนั้น</p> <p>๒. โดยขึ้นอยู่กับข้อ ๔๐๙ ภาคีผู้ส่งออกจะต้องกำหนดว่า ในกรณีที่หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจพบว่าสินค้านั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๔๐๒ หลังจากการดำเนินการตรวจสอบโดยเป็นไปตามวรรค ๑ หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องจดทะเบียนผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าเหล่านั้น และจะต้องแจ้งผู้ส่งออกให้ทราบภายในสิบ วันทำการ</p> <p>๓. ภาคีผู้ส่งออกจะต้องกำหนดว่า ในกรณีที่หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจไม่พบว่าสินค้านั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๔๐๒ หลังจากการดำเนินการตรวจสอบโดยเป็นไปตามวรรค ๑ หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องไม่จดทะเบียนผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าเหล่านั้น และจะต้องแจ้งผู้ส่งออกให้</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>applicant as an exporter of originating goods in respect of those particular goods, and shall so notify the exporter within ten working days.</p> <p>๔ The exporting Party shall require that a registered exporter must, as expeditiously as possible, notify the authorised body with which it is registered if a significant change occurs in the basis for the registration of particular goods.</p> <p>๕ The exporting Party shall require that, on receipt of advice referred to in Paragraph ๔, the authorised body shall, as expeditiously as possible, conduct such examinations of documentation and facilities as it considers necessary to assess whether the registered goods still satisfy the requirements of Article ๔๐๒.</p> <p>๖. Where an authorised body, after conducting examinations in accordance with Paragraph ๕, is satisfied that the registered goods satisfy the requirements of Article ๔๐๒, it shall so notify the registered exporter within ten working days that the registration of the goods shall continue on the basis of the relevant changes.</p> <p>๗. The exporting Party shall require that an authorised body referred to in Annex ๔.๒ (Certificate of Origin Requirements) may, at any other time not specified, conduct such examinations of documentation and facilities as it considers necessary to ensure that registered goods still satisfy the requirements</p>	<p>ทราบภายในสิบวันทำการ</p> <p>๔. ภาคิผู้ส่งออกจะต้องกำหนดว่าผู้ส่งออกจดทะเบียนต้องแจ้งหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจซึ่งตนได้จดทะเบียนไว้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หากการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญเกิดขึ้นจากมูลฐานในการจดทะเบียนสินค้า</p> <p>๕. ภาคิผู้ส่งออกจะต้องกำหนดว่าเมื่อได้รับคำแนะนำที่กล่าวถึงในวรรค ๔ หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องดำเนินการตรวจสอบเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวตามที่ตนเห็นว่าจำเป็นในการประเมินสินค้าจดทะเบียนว่ายังคงเป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๔๐๒ หรือไม่โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้</p> <p>๖. ในกรณีที่หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจ หลังจากดำเนินการตรวจสอบโดยเป็นไปตามวรรค ๕ พบว่าสินค้าจดทะเบียนเป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๔๐๒ จะต้องแจ้งให้ผู้ส่งออกจดทะเบียนทราบภายในสิบวันทำการว่าการจดทะเบียนสินค้าจะต้องดำเนินต่อไปบนมูลฐานของการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๗. ภาคิผู้ส่งออกจะต้องกำหนดว่าหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจที่กล่าวถึงในภาคผนวก ๔.๒ (ข้อกำหนดของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) ณ เวลาอื่นใดที่ไม่ได้ระบุไว้ อาจดำเนินการตรวจสอบเอกสารและสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวตามที่ตนเห็นว่าจำเป็น เพื่อทำให้มั่นใจว่า สินค้าจดทะเบียนยังคงเป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๔๐</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>of Article ๔๐๒.</p> <p>๘. The exporting Party shall require that, where an authorised body, after conducting examinations in accordance with Paragraphs ๕ or ๗, or for any other reason, is not satisfied that registered goods satisfy the requirements of Article ๔๐๒, the authorised body shall de-register the registered exporter as an exporter of originating goods in respect of those goods, and within ten working days shall so notify:</p> <p>(a) the exporter;</p> <p>(b) all other authorised bodies referred to in Annex ๔.๒ (Certificate of Origin Requirements), in the territory of the exporting Party; and</p> <p>(c) the customs administration in the territory of the importing Party.</p>	<p>๘. ภาคิผู้ส่งออกจะต้องกำหนดว่า ในกรณีที่หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจไม่พบว่าสินค้าจดทะเบียนนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ ๔๐๒ ภายหลังจากการดำเนินการตรวจสอบโดยเป็นไปตามวรรค ๕ หรือ ๗ หรือโดยเหตุผลอื่นใด หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องเพิกถอนการจดทะเบียนผู้ส่งออกจดทะเบียนจากการเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้านั้น และภายในสิบวันทำการจะต้องแจ้ง</p> <p>(เอ) ผู้ส่งออก</p> <p>(บี) หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจอื่นทั้งหมดที่กล่าวถึงในภาคผนวก ๔.๒ (ข้อกำหนดของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) ในดินแดนของภาคิผู้ส่งออก และ</p> <p>(ซี) หน่วยงานศุลกากรในดินแดนของภาคิผู้นำเข้า</p>
<p>ARTICLE ๔๐๘</p> <p>Certification of Origin</p> <p>๑. Subject to Article ๔๐๙, the exporting Party shall ensure that a registered exporter has the opportunity to apply to an authorised body referred to in Annex ๔.๒ (Certificate of Origin Requirements) for a Certificate of Origin in respect of a single shipment of registered goods.</p> <p>๒. Subject to Article ๔๐๙, on receipt of an application referred to in Paragraph ๑, an authorised body shall issue a Certificate of Origin in relation to the registered goods that are the subject of that application, provided that:</p> <p>(a) no significant change has occurred in</p>	<p>ข้อ ๔๐๘</p> <p>หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>๑. เพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๔๐๙ ภาคิผู้ส่งออกจะต้องให้ความแน่ใจว่าผู้ส่งออกที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วมีโอกาสที่จะยื่นคำขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าได้จากหน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามภาคผนวก ๔.๒ (ข้อกำหนดของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) โดยใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ๑ ฉบับต่อการส่งออก ๑ ครั้งของสินค้าที่ได้จดทะเบียน</p> <p>๒. เพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๔๐๙ หน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเมื่อได้รับคำขอตามวรรค ๑ ข้างต้นจะต้องออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามคำขอภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้</p> <p>(เอ) เมื่อไม่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญในพื้นฐานของ</p>

<p>CHAPTER ๔ RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>the basis for the registration of those goods; or</p> <p>(b) if a significant change has occurred in the basis for the registration of those goods, the authorised body is satisfied that the goods meet the requirements of Article ๔๐๒</p> <p>๓. An authorised body shall not issue a Certificate of Origin:</p> <p>(a) for goods that are not registered goods; or</p> <p>(b) where the circumstances set out in Paragraph ๒ are not met.</p> <p>๔. The exporting Party shall require that an application for a Certificate of Origin and a Certificate of Origin must meet the requirements set out in Annex ๔.๒ (Certificate of Origin Requirements).</p> <p>๕. The exporting Party shall require that a Certificate of Origin may be revoked by notice in writing. A revoked Certificate of Origin shall have no force from the date specified in that notice.</p> <p>๖. The exporting Party shall require that a copy of a notice revoking a Certificate of Origin shall be forwarded to the applicant for the Certificate of Origin and to the importing Party, immediately upon the issue of that notice.</p>	<p>การจดทะเบียนสินค้า หรือ</p> <p>(บี) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญในพื้นฐานการจดทะเบียนสินค้า แต่หน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเห็นว่าสินค้านั้นยังคงมีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๔๐๒</p> <p>๓. หน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะไม่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิด สินค้า ตามเงื่อนไขต่อไปนี้</p> <p>(เอ) สินค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน หรือ</p> <p>(บี) สินค้าที่ไม่มีคุณสมบัติถูกต้องตามข้อ ๒ ข้างต้น</p> <p>๔. ภาคิผู้ส่งออกจะกำหนดว่าคำขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องถูกต้องตามข้อกำหนดในภาคผนวก ๔.๒ (ข้อกำหนดของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า)</p> <p>๕. ภาคิผู้ส่งออกจะกำหนดว่าการยกเลิกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะดำเนินการได้โดยการแจ้งยกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษร และหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะใช้ไม่ได้ นับตั้งแต่วันที่ระบุในหนังสือแจ้งขอยกเลิก</p> <p>๖. ภาคิผู้ส่งออกจะต้องส่งสำเนาหนังสือที่แจ้งยกเลิกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าไปให้ผู้ที่ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและภาคิผู้นำเข้าทันทีที่ออกหนังสือแจ้งดังกล่าว</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>ARTICLE ๔๐๙</p> <p>Exporter Sanctions</p>	<p>ข้อ ๔๐๙</p> <p>บทลงโทษผู้ส่งออก</p>
<p>๑. The exporting Party shall ensure that adequate sanctions are imposed where an exporter:</p> <p>(a) secures registration as an exporter of originating goods, or obtains a Certificate of Origin, on the basis of a statement that is false or misleading in any particular, including a statement that is false or misleading due to omission;</p> <p>(b) falsifies a Certificate of Origin;</p> <p>(c) fails to notify an authorised body of significant changes in accordance with Article ๔๐๗(๔); or</p> <p>(d) commits any other offence in an effort to secure registration as an exporter of originating goods or to obtain a Certificate of Origin.</p> <p>๒. In respect of an exporter referred to in paragraph ๑, or in respect of a person who, consistent with the principles set out in the WTO Customs Valuation Agreement,^๒ is related to such an exporter, sanctions imposed may include:</p> <p>(a) de-registration in respect of some or all registered goods for a particular period; and</p> <p>(b) refusal to consider an application for registration as an exporter of originating goods or for a Certificate of Origin for a particular period.</p> <p>^๒ With such modifications as may be required to reflect the fact that the Parties to the transaction are within the same country.</p> <p>๓. The exporting Party shall require that, where</p>	<p>๑. ภาคิผู้ส่งออกจะต้องมีบทลงโทษอย่างเพียงพอต่อผู้ส่งออกที่กระทำผิดดังนี้</p> <p>(เอ) การแจ้งข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือที่ทำให้เข้าใจผิดในกรณีใดๆ ก็ตามรวมทั้งในกรณีละเลยการแจ้งของผู้ส่งออกที่มาขอจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในภาคิผู้ส่งออกหรือเป็นผู้ส่งออกที่ขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>(บี) การปลอมแปลงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>(ซี) ไม่ได้แจ้งข้อมูลการเปลี่ยนแปลงสำคัญให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าทราบตามข้อ ๔๐๗(๔) หรือ</p> <p>(ดี) การกระทำที่ไม่ถูกต้องเพื่อพยายามลงทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในภาคิหรือในการขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>๒. ในกรณีผู้ส่งออกกระทำผิดตามวรรค ๑ ข้างต้น หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งออกดังกล่าวตามความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากรภายใต้ดับลิวิทีโอ บทลงโทษมีดังนี้</p> <p>(เอ) เพิกถอนการลงทะเบียนบางส่วนหรือทั้งหมดของสินค้าที่ได้จดทะเบียนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง</p> <p>(บี) ไม่รับพิจารณาคำขอจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในภาคิ หรือขอรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นระยะเวลาหนึ่ง</p> <p>โดยการแก้ไขเท่าที่จำเป็น เพื่อสะท้อนความจริงที่ว่าคู่ภาคิที่ทำการค้าขายอยู่ในประเทศเดียวกัน</p> <p>๓. ภาคิผู้ส่งออกจะต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ทราบ</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>sanctions are imposed under Paragraph ๑, the following are notified within ten working days of the decision to impose sanctions:</p> <p>(a) the exporter;</p> <p>(b) all authorised bodies referred to in Annex ๔.๒ (Certificate of Origin requirements) in the territory of the exporting Party; and</p> <p>(c) the customs administration in the territory of the importing Party.</p>	<p>ภายใน ๑๐ วันทำการเมื่อได้มีการตัดสินใจลงโทษ</p> <p>(เอ) ผู้ส่งออก</p> <p>(บี) หน่วยงานทั้งหมดที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามภาคผนวก ๔.๒ (ข้อกำหนดของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) ในภาคีสผู้ส่งออก และ</p> <p>(ซี) หน่วยงานศุลกากรในดินแดนของภาคีผู้นำเข้า</p>
<p>ARTICLE ๔.๑๐</p> <p>Claim for Preferential Treatment</p> <p>๑. Subject to Article ๔.๑๓, the importing Party shall grant preferential tariff treatment to goods imported into its territory from the other Party, provided that the goods are originating goods, the consignment criteria specified in Article ๔.๐๖ have been met, and the importer claiming preferential tariff treatment:</p> <p>(a) has a valid Certificate of Origin or a copy thereof relevant to those goods in its possession when claiming preferential tariff treatment; and</p> <p>(b) provides a copy of that Certificate of Origin if requested by the importing Party.</p> <p>๒. The importing Party may waive the requirement for a Certificate of Origin in certain circumstances, in accordance with its laws, regulations and policies.</p> <p>๓. The importing Party shall grant preferential tariff treatment to goods imported after the date of entry into force of this Agreement and for which no preferential tariff treatment was earlier applied, if:</p> <p>(a) the claim for preferential tariff treatment</p>	<p>ข้อ ๔.๑๐</p> <p>การขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p> <p>๑. เพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๔.๑๓ ภาคีผู้นำเข้าจะต้องให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่นำเข้าจากภาคีสผู้ส่งออก หากว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในประเทศภาคีสผู้ส่งออกและเป็นไปตามเกณฑ์การตราส่งที่ระบุในข้อ ๔.๐๖ และผู้นำเข้าที่ขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจะต้องปฏิบัติตามนี้</p> <p>(เอ) มีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับที่ยังไม่หมดอายุหรือสำเนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเมื่อขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร และ</p> <p>(บี) ยื่นสำเนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้หากภาคีผู้นำเข้าต้องการ</p> <p>๒. ภาคีผู้นำเข้าอาจยกเว้นการใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า โดยขึ้นอยู่กับกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติและนโยบายภายในของภาคีผู้นำเข้า</p> <p>๓. ภาคีผู้นำเข้าจะให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้านำเข้าภายในหลังวันที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้และให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่ยังไม่ได้ขอใช้สิทธิในกรณีต่อไปนี้</p> <p>(เอ) เป็นการขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p>

<p style="text-align: center;">CHAPTER ๔ RULES OF ORIGIN</p>	<p style="text-align: center;">บทที่ ๔ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>is made within ๑๒ months from the date of payment of customs duties, subject to the laws, regulations and policies in the importing Party; and</p> <p>(b) the importer provides a copy of a valid Certificate of Origin relevant to those goods.</p>	<p>ภายใน ๑๒ เดือนนับตั้งแต่วันที่ต้องชำระอากรศุลกากรโดยขึ้นอยู่กับกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายภายในของภาคีผู้นำเข้า และ</p> <p>(บี) ผู้นำเข้าจะต้องยื่นสำเนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยังไม่หมดอายุของสินค้านั้น</p>
<p style="text-align: center;">ARTICLE ๔๑๑ Records</p> <p>๑. Each Party shall require that:</p> <p>(a) a producer, or an exporter must maintain, for five years from the date of the Certificate of Origin, all records relating to the origin of the goods for which preferential tariff treatment is claimed in the importing Party, including the Certificate of Origin relevant to the goods, or a copy thereof; and</p> <p>(b) an importer claiming preferential tariff treatment shall maintain, for five years after the date of importation of the goods, all records relating to the importation of the goods, including the Certificate of Origin relevant to the goods, or a copy thereof.</p> <p>๒. The records to be maintained pursuant to this Article shall include electronic records. Any such records in electronic form shall be maintained in accordance with the laws, regulations and policies of the relevant Party.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ ๔๑๑ การจัดเก็บข้อมูล</p> <p>๑. ภาคีแต่ละฝ่ายจะมีข้อกำหนด ดังนี้</p> <p>(เอ) ผู้ประกอบการผลิต หรือผู้ส่งออก จะต้องเก็บรักษาข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับถิ่นกำเนิดของสินค้าที่ได้ขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในภาคีผู้นำเข้าและหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือสำเนาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>(บี) ผู้นำเข้าที่ขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรต้องจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสินค้าที่ขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรและหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือสำเนาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นเวลา ๕ ปี หลังจากวันนำเข้าสินค้า</p> <p>๒. ข้อมูลที่จัดเก็บตามข้อนี้ให้รวมถึงข้อมูลที่จัดเก็บทางอิเล็กทรอนิกส์โดยสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบและนโยบายของภาคีที่จัดเก็บข้อมูล</p>
<p style="text-align: center;">ARTICLE ๔๑๒ Origin Verification</p> <p>๑. The importing Party may verify the eligibility of goods for preferential tariff treatment in accordance with its laws, regulations and policies.</p>	<p style="text-align: center;">ข้อ ๔๑๒ การตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>๑. ภาคีผู้นำเข้าอาจตรวจสอบสินค้าว่าจะให้ใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรได้หรือไม่ตามกฎหมาย ระเบียบและนโยบายของภาคีผู้นำเข้า</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>๒. Verification of eligibility for preferential tariff treatment may include either Party taking the following courses of action, in accordance with mutually determined procedures:</p> <p>(a) instituting measures to establish the validity of the Certificate of Origin;</p> <p>(b) issuing written questionnaires, to be completed within a period of ๓๐ days, to relevant producers, exporters or importers of goods for which preferential tariff treatment was claimed in the territory of the importing Party, or of the materials used or consumed in the production of those goods;</p> <p>(c) requesting the supply of records relating to the production, manufacture or export of the goods for which preferential tariff treatment was claimed in the territory of the importing Party, or of the materials used or consumed in the production of those goods; and</p> <p>(d) visiting the factory or premises of the producer, importer, exporter or any other party in the territory of a Party associated with the production, import or export of the goods for which preferential tariff treatment was claimed in the territory of the importing Party, or of the materials used or consumed in the production of those goods.</p> <p>๓. The importing Party shall notify the exporting Party in writing when it approaches any party listed in Sub-paragraph (๒)(d) within the territory of the exporting Party during an action to verify eligibility.</p> <p>๔. The importing Party shall not visit the factory or premises of any party listed in Sub-paragraph</p>	<p>๒. การตรวจสอบสินค้าว่าจะได้รับใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรได้หรือไม่จะดำเนินการโดยภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามขั้นตอนที่เห็นชอบร่วมกันของคู่ภาคีดังนี้</p> <p>(เอ) การกำหนดวันหมดอายุของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>(บี) การส่งแบบสอบถามให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้า ที่เกี่ยวข้องกับการขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในภาคีผู้นำเข้า หรือที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า เป็นผู้กรอกข้อมูลให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน</p> <p>(ซี) การขอข้อมูลการผลิตสินค้าหรือข้อมูลการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในภาคีผู้นำเข้า หรือที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า และ</p> <p>(ดี) การเยี่ยมชมโรงงานหรือสถานที่ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีส่วนร่วมอื่นๆ ในการผลิต การนำเข้า หรือการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในประเทศภาคีผู้นำเข้า หรือที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า</p> <p>๓. ภาคีผู้นำเข้าจะต้องแจ้งภาคีผู้ส่งออกเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อมีการดำเนินการกับผู้ที่เกี่ยวข้องตามวรรคย่อย ๒ (ดี) ในประเทศภาคีผู้ส่งออก</p> <p>๔. ภาคีผู้นำเข้าจะไม่เยี่ยมชมโรงงานหรือสถานที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องตามวรรคย่อย ๒ (ดี) ในประเทศภาคี ผู้ส่งออก</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>(๒)(d) within the territory of the exporting Party without the prior consent of that party.</p> <p>๕. To the extent allowed by its laws, regulations and policies, the exporting Party shall fully cooperate in any action to verify eligibility and shall require that producers and exporters cooperate in any action to verify eligibility.</p> <p>๖. Action to verify eligibility for preferential tariff treatment shall be completed and a decision shall be made within ๙๐ days of the commencement of such action. Written advice as to whether goods are eligible for preferential tariff treatment must be provided to all relevant parties within ๑๐ days of the decision being made.</p>	<p>ข้างต้น หากไม่ได้รับความยินยอมจากภาคีผู้ส่งออก</p> <p>๕. ภาคีผู้ส่งออกจะต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงใดๆ เกี่ยวกับการขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร และกำหนดให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกจะต้องให้ความร่วมมือในการตรวจสอบด้วย เท่าที่จะอนุญาตได้โดยกฎหมาย ระเบียบและนโยบายของภาคีนั้น</p> <p>๖. การตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันเริ่มตรวจสอบ และแจ้งผลการตรวจสอบแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันทราบผลการตรวจสอบ</p>
<p>ARTICLE ๔๑๓</p> <p>Suspension and Denial of Preferential Tariff Treatment</p> <p>๑. Notwithstanding Article ๔๑๐ (๑), the importing Party may suspend the application of preferential tariff treatment to goods that are the subject of origin verification action under Article ๔๑๒ for the duration of that action, or any part thereof.</p> <p>๒. The importing Party may deny a claim for preferential tariff treatment or recover unpaid duties where:</p> <p>(a) the goods do or did not meet the requirements of this Chapter;</p> <p>(b) the producer, exporter, or importer of goods fails or has failed to comply with any of the relevant requirements for obtaining</p>	<p>ข้อ ๔๑๓</p> <p>การระงับและปฏิเสธการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p> <p>๑. โดยไม่คำนึงถึงข้อ ๔๑๐ (๑) ภาคีผู้นำเข้าอาจจะระงับการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าทั้งหมดหรือบางส่วนในช่วงเวลาที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้าตามข้อ ๔๑๒</p> <p>๒. ภาคีผู้นำเข้าอาจจะปฏิเสธการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าหรือเรียกเก็บภาษีศุลกากรที่ไม่ได้ชำระในกรณีต่อไปนี้</p> <p>(เอ) สินค้ามีคุณสมบัติไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดของบทนี้</p> <p>(บี) ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือ ผู้นำเข้าสินค้าไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการขอใช้สิทธิพิเศษทาง ภาษีศุลกากร หรือ</p>

<p>CHAPTER ๔</p> <p>RULES OF ORIGIN</p>	<p>บทที่ ๔</p> <p>กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p>
<p>preferential tariff treatment; or</p> <p>(c) action taken under Article ๔๑๒ failed to verify the eligibility of the goods for preferential tariff treatment.</p>	<p>(ซี) เมื่อมีการปฏิบัติตามข้อ ๔๑๒ แล้วแต่ยังไม่สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ว่าสินค้านั้นมีสิทธิใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร</p>
<p>ARTICLE ๔๑๔</p> <p>Review and Appeal</p> <p>The importing Party shall grant the right of appeal in matters relating to eligibility for preferential tariff treatment to producers, exporters or importers of goods traded or to be traded between the Parties, in accordance with its laws and regulations.</p>	<p>ข้อ ๔๑๔</p> <p>การทบทวนและอุทธรณ์</p> <p>ภาคีผู้นำเข้าจะต้องให้สิทธิการอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าที่ได้ทำการค้าหรือที่จะทำการค้าระหว่างคู่ภาคี โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบของภาคีผู้นำเข้า</p>
<p>ARTICLE ๔๑๕</p> <p>Committee on Rules of Origin</p> <p>๑. For the purposes of the effective and uniform implementation of this Chapter, a Committee on Rules of Origin (“the Committee”) shall be established. The functions of the Committee shall include:</p> <p>(a) the monitoring of the implementation and administration of the provisions of this Chapter;</p> <p>(b) the discussion of any issue that may have arisen in the course of implementation, including any matters that may have been referred to the Committee by the Joint Commission;</p> <p>(c) the discussion of any proposed modifications of the rules of origin under this Chapter; and</p> <p>(d) consultation on issues relating to rules of origin and administrative cooperation.</p>	<p>ข้อ ๔๑๕</p> <p>คณะกรรมการกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า</p> <p>๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการมีผลบังคับใช้ของบทนี้และการนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและในแนวทางเดียวกัน ให้จัดตั้งคณะกรรมการกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (“คณะกรรมการ”) ขึ้น โดยคณะกรรมการมีหน้าที่ดังนี้</p> <p>(เอ) ติดตามผลการดำเนินงานและการบริหารจัดการในข้อบทของบทนี้</p> <p>(บี) พิจารณาประเด็นใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานรวมทั้งประเด็นใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการร่วม</p> <p>(ซี) พิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้บทนี้ และ</p> <p>(ดี) ประชุมหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและการให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการ</p>

CHAPTER ๔ RULES OF ORIGIN	บทที่ ๔ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า
๒. The Committee shall be comprised of representatives of the Parties. It shall meet at least once a year and more often as may be mutually determined from time to time between the Parties.	๒. คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนของคู่ภาคี และจะประชุมหารือกันอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือมากกว่า ตามแต่ที่คู่ภาคีจะตกลงร่วมกัน